

Publicerad 2011-01-01 19:23 av Per Teofilusson

Skiftesljus vid vitt

det blev visst tjall på ringningen, den knöt sig om Quasimodos puckel. Ändå: från huvudet flöt Snurra min jord ur en alltmer jublande mun - ja, ja; ja: ja! Esmeralda släpade sitt svarta hårsvall som vågor över snövat sten - natten igenom tjöt bandhundarna och hararna sprang som ludna streck mellan kasernerna. Under täcket låg du och jag - också vi var vågor. Nere på trakten talade man om varsel och att han Per Oscarsson brann upp med ben och allt. Jag ville göra änglar med dig.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Per Teofilusson med Poeter.se id #8321 innehar upphovsrätten